



**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63232](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63232)

Index si assignavit terminū partibus dierum 15. ad probandum & probatum habendum. Au ante terminum probatio fieri debet. Tu tene quod sic, quia lapsus termino die 15. censetur conclusum in causa. ista fuit opinio Abba. Innoc. & aliorum doct. in c. licet causam de probat. & ibi Deci. in d. c. nu. 139. Innoc. in c. super eo il primo de appella. Ita quod instrumenta post terminum produci nullo modo possunt partes, prout Bal. in c. pastoralis col. 2. uers. knot. de causa possint. & propriet. Bal. sing. in l. ij. col. ij. vni. Item facit C. ut lit. pend. idem in l. si quando. In 6. q. C. de cestib. dom. in c. fin. de elect. in 6. & 20. distinct. c. si Romanorum. l. i. §. & generaliter. ff. de legat. praestand.

Amplia. 1. etiam si assignatus fuisset terminus ad probandum, & probatum habendum per omne genus probationis. Ita quod decurso termino nullae aliæ probationes admitterentur. Ita Abb. Felin. Bal. & Deci. in d. c. licet causam. nu. 140. & Ant. de But. de probat. quod not. & tene memori.

Fallit 1. quando una ex partibus uellet constare per confessionem extra indicialem factam præsente parte cum causa, quia tunc etiam post assignationem termini, possit pars admitti ad talem probationem faciendam. Ita Affi. dec. 105. nu. 4. l. cum de indebito. §. fin. ff. de probat. glo. magna. c. teltes. iiij. q. 9. & doct. in c. licet causam. de probat. & ibi Deci. nu. 141. Bal. in rubrica. C. de proba. col. 4. Ego aliter probo. Marant. in rubrica de confes. nu. 23. de ordin. præceden. glo. not. in. c. i. de confess. in 6. in versi. aduersarii, ubi admittitur probatio per confessionem partis post conclusum in causa, secundum Card. in clem. i. 93. q. de causa poss. & propriet. Alex. consi. 34. col. 2. circa mediū. 3. uol. uox. scriptura nomen sacrum, confessio. uisus. probatione facit, ut Bal. in rubrica. C. de probat. nu. 5. in hac difficultate, an post assignationem termini, seu conclusum, in causa possit iudex admittere partem ad proban-

E uide

vide d. Deci. in c. de quo uult Deo nu. 41. de iudit. &c.

R E G U L A X X X I X.

I. Iudex habens consimilem causam, cum illa in qua iudicare potest de iure recusari. glo. est, & ibi Abb. in causamque. il secundo de iudit. Ratio est, quia presul tur taliter iudicare in causa illa, pro ut uellet in sua causa iudicari, & ob id ut suspectus recusari potest Ita Max. in tract. de ord. procede. in uersi. de appella. nu. 46. & de nostro est. l. in hac materia. Bal. consi. 26. nu. 6. uol. de all. l. Julianus. la ij. ff. de iudit. & c. suborta. §. fin. de rem & l. penult. ff. de arbit. Felin. in c. personas. nu. 1. de testi

II. Fallit quando similitudo causæ non est ad omnia confinis, & simile dicitur q̄ est. Idem formaliter, & in eo de quo agitur; secundum subt. Decium in c. translato nu. 21. de constit. & c. ex epistolæ nu. 125. de probat. & q̄ causa iudicanda sit eiusdem iuris & conditionis. & termini illius causæ sint pares & equales, aliter non erit simile. cundum Deci. in d. c. translato. nu. 24. & 25. Alleg. l. qui liberis, in princ. ff. de uulgar. & pupp. & Innoc. n. dilectus. de capel. monach. in princ. & doct. in l. quod ua. ff. deposit. q̄ tu tene menti.

R E G U L A X L.

I. Iudex in sententia an teneatur exprimere causam. tene q̄ non. per c. sicut. & c. cum Bertoldus de re. Imol. in l. f. is ad quem. ff. de acqui. hæredit. Soc. reg. 1. ubi ponit 16. fallent. Ratio, quia aperit viam suæ magnandæ sententiæ, nisi addiciat dictiōnem maxime. cundum Panor. in c. ex parte de consi. præbendæ.

II. Amplia. d. regulā ut non solum iudex non teneatur exprimere causam in sententia diffinitiua, sed nec etiam interlocutoria, quia quo ad hoc censetur esse idem iudicium.